

הכנסתית שעלתה למיליון הדתי רבע מיליון לירות ישראליות

המשיח

דבני-גדה

מגוריו — האיש היחיד בעיר הדתית לו הודבק הכינוי: „המיליון של בני-ברק“. הפגישה עם אליהו הנביא בשערי-הגיא לא היתה פגישה מיקרית. מסתבר שבמשך תקופה ארוכה היה לישראל שטרן לוח פגישות גדוש עם רוחות קדושים ועם מלאכים. כל הפגישות נערכו בשעות-הצוה, במקומות נידחים ומיסתוריים — כמו ה-איצטדיון הרמתי-גני, למשל.

בכל אותן פגישות בישרו מישלחות מלאכיה-שרת לשטרן את צדיקותו וטהרתו, יעדו אותו למשימות נעלות וניפלאות. אבל, כפי שמסתבר, חזרה החמרות גם לעולם הרוחות והרונים. כי בכל פגישה נדרש שטרן לממן את קירוב בואו של המשיח. ובימים טרופים אלה אפילו המשיח לא מוכן לבוא בחינם. שטרן נאלץ, איפוא להשאיר לרוחות סכומים המגיעים לרבעות ל"י.

תוך תקופה של שנה אחת בערך הוציא שטרן מהונו, בדרך זו, סכום של כ-300 אלף ל"י — אבל הסיפוק היה כולו שלו והוא לא התלונן. כי בעוד שתחילה יעדו אותו להיות מבשרו של המשיח, הנה לבסוף שוכנע שטרן להאמין, כי המשיח התגלגל בו עצמו — וכי הוא עצמו יביא את הגאולה לעולם ולעם ישראל. השבוע עסקה משטרת-ישראל בחקירה נימצתת אחר זהותה של כנופיית-הנוכלים ששיטתה בצורה פאנטסטית זו במיליון הדתי, הוציאה ממנו סכומים כה נכבדים ללא — קבלות ומבלי להשאיר אחריה כל עיקבות.

אינפריה

של טוזנות

כ די להבין כיצד התחולל מעשה לא-יאמן זה, בשנות ה-60 של המאה העשרים, בבלביבה של תרבות מודרנית וממקומת, יש לחזור כמה שנים אחורנית ולהכיר את הרקע עליו צמח המעשה.

רק לדאוג כיצד לחלק את הרוחה, בה בירך אלוהים את משפחתו, בין העניים והנוקיים.

אך מלבד זאת היה דויד עסוק גם בלימוד רני תורת-הניסתר והקבלה. משם שאב את המיצוה המזוהה ביותר: מיצוה תיקון-הברית.

לפי תורת-הקבלה מתעכבת הגאולה בגלל פגם-הברית. סימן ברית-המילה, זכר לברית בין אברהם לאלוהים, הוא לפי הקבלה אות ברית-הקודש. אבל אפילו האדוקים ביותר פוגמים ופוגעים במקום מקודש זה. מגע ידיים, הוצאת זרע לבטלה, ביאות תכופות מדי ואפילו היררהורי-עבירה יש בהם כדי לטמא את הקדושה שבאות-הברית, לעקב בכך את בוא-הגאולה.

כי כל סיפת-זרע שמוציא אדם לבטלה יוצרת את הקליפות — רוחות-הטומאה לפי הקבלה. כדי להתגבר על פגם זה, יש לעשות את תיקון-הברית, להימנע מכל מעשה שיש בו לפגום באות-הקדושה. זהו פולחן שלם, שדויד שטרן היה אחד מנושאי-דגלו בבני-ברק.

ברבות הימים הצטרף גם האב, ישראל שטרן, לפולחן הניסתר בו עסק בנו. ומעשה שהיה כך היה: באחד הימים חלתה אחת מבנותיו והיה חשש שתתעורר. כל אמצייה-הרופאים להציל את מאורי-עיניה עלו בתוהו. אז פנה שטרן, כמוצא אחרון, לרבי משה דויד רוזנבאום, הרבי מקרצינוב הידוע גם כרבי מרחובות. הרבי מקרצינוב התפרסם כצדיק עושה-ניפלאות ומרפא-חולים חסרי-תיקוה. כדי להתקבל אצלו ממתנים המאמינים בו בשערי, לפעמים גם שבוע ימים.

הביא ישראל שטרן את בתו אל הרבי מרחובות והנה נעשה נס. עיניה נרפאו וסכנת-היעיוורון חלפה. מאז הפך שטרן לחסיד של הרבי מקרצינוב. הוא תרם לו תרומה גדולה ומימן את בניית-ביתו ברחובות. בעיקבות מעשה-ניסים זה אף התחוקה אמונתו של שטרן וגם הוא החל עוסק ברזים ובניסתר.

„הרבי מגור“

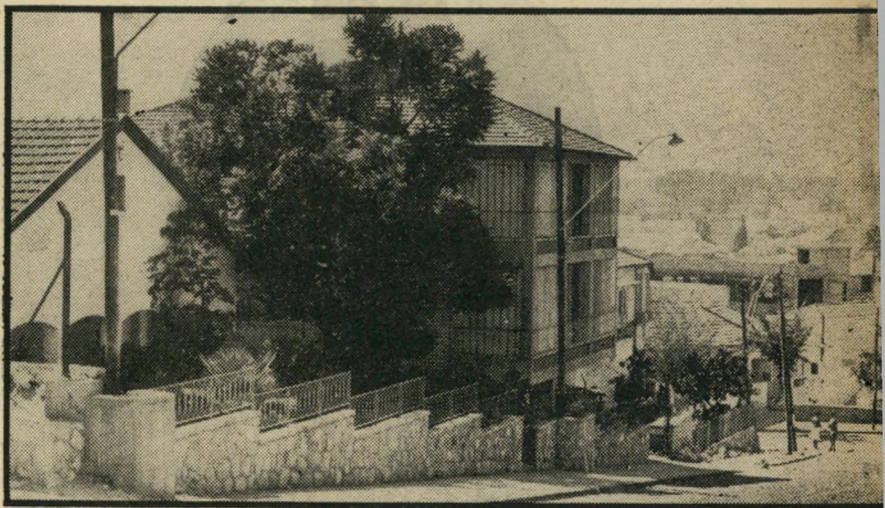
טילפן

א דא יששטרן היה איש חולה. הוא סבל ממחלת-הסכרת. כשגבר אחוז ה"סוכר בדמו, היה נתון לפעמים במצבים בהם מתערפלת דעתו עליו.

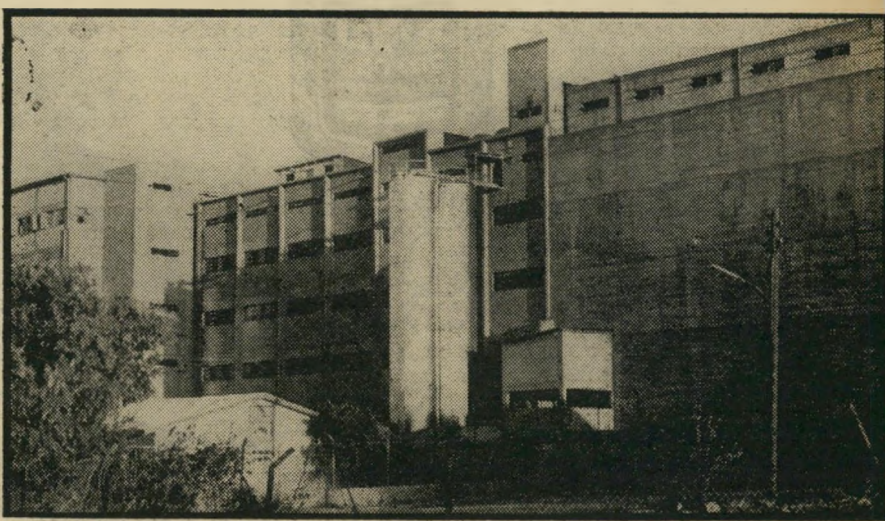
נראה שמצבו של שטרן התגלה לחבורה של נוכלים. הם תיכננו את מוימתם בי יסודיות ובגאונות ממש. ובמשך תקופה ארוכה הכשירו את הקרקע להוצאת-כספו של שטרן, בצורה שלא תגלה זהותם. כי אותם נוכלים היו בקיאים בכל מעשיו ומחשבותיו של שטרן.

כך, למשל, הביע שטרן בחוג משפחתו יום אחד את מישאלתו כי החיטה שבאוניית-אונר"א, עליה הודיעו העיתונים שעגנה בחופי-הארץ, תמסר לו לטחינה. כעבור ימים מספר קיבל שטרן שיחת-טלפון. מן הצד השני של הקו נשמע קול שהציג את עצמו כרבי מגור, הרבי ישראל הלפרין. הקול הודיע לשטרן, כי מפני-השכינה נודע לו שעומדים למסור לטחנתו לטחינה אונייה שלמה של קמח שהגיע לארץ.

אבל כדי לקבל את העבודה, כך אמר הקול, עליו לתרום תרומת-מיצוה, אותה יניח במזמון במקום אלמוני. מובן ששטרן — שנפגש כי הרבי מגור גילה את מישאלת-ליבו — מיהר לעשות

הווילה שבנה המיליון ישראל שטרן בלב בני-ברק. ליד הווילה, בבניין הדו-קומתי שליזה, הכין שטרן דירות לרבע בנותיו, כדי שיגורו במחיצתו. המיסתורין שאפף בית זה בשנה האחרונה נושא לאגדות רבות שפספו בבני-ברק.

המחנה אחת מסחנות-הקמח הענקיות של שטרן, מהן צבר את הונו הרב. סחנה זו, סחנת-הקמח דגן, מתנוסת כמיבצר אדיר באזור התעשייתי של בני-ברק. כאן הועסק נס רודל, ידיד הבן שהואשם על-ידי חתנו של שטרן בהונאה.

הבן זהו דויד שטרן, בנו של המילי-יוני, שהתמסר לעשיית צדקה, ללימוד תורת הנסתר ולמצוות תיקון הברית. דויד, הוא ידו הקרוב של רודל, אותו שיתף בסודות שלו ובסודותיו של אביו.

כמצוה. בפעם אחרת אף ניפגש פנים אל פנים עם דמות שהוצגה בפניו כרבי מגור. הדברים הגיעו לכך שכאשר השתכנע שטרן כי הוא נועד להיות המשיח, פנה אל הרב שלו, הרבי מרחובות, כדי שיכריז עליו כמשיח. מובן שהרבי המפוכח שלחו מעל פניו בנערה. מאז נותקו היחסים בין החסיד לרבי.

אבל הפגישות המיסטריות של אביו משפחה עם הרוחות, ותרומותיו האסטרטגיות, לא נעלמו משאר בני-משפחתו. אשתו, אחותו האלמנה הילדה סרברניק, חתן ניו ובנותיו, גילו גם כי כספו של אביהם נעלם. ככל שתרם יותר לקרב את בוא המשיח קטנה הירושה שהיתה צפויה להם. הם הבינו מייד שמישהו מהחל כשטרן הוקן, החלו להתחקות אחר כנוסיות-הנוכלים.

המשפחה

עזבה

ה שרם נפל מייד על צעיר בשם יחיר אל מאיר רודל (33), שהתקרב בשנה האחרונה קירבה רבה לישראל שטרן. רודל, אברך גיגיני סיקה וחרי-לשון, בנם של בעלי-מכולת בבני-ברק, הוא הסר-מיקצוע. הוא מצטיין בכתיבה תמה ובנהגות. לאחריו נה הועסק כנהג, בישיבת אופקים בנגב. שם גם נקשרו הקשרים ההדוקים הראשוניים בינו לבין דויד שטרן, בנו של ישראל, שהיה אחד מעסקי-הישיבה.

לדברי רודל, הוא נפגש באחד הימים — באקראי — עם שטרן האב, וזה שמע מפיו את בעיותיו האישיות. לרודל, שהתחתן לפני כשנה, נולדה בת והוא לא היה שבע נחת מעבודתו בישיבה — שדרשה ממנו תעסוקה עד שעות-הלילה המאוחרות.

לדבריו, היה זה שטרן שהציע לו לבוא ולעבוד עימו. בין השניים התקשרו יחסים ידידותיים-איומן עמוקים. כי רודל נכנס עם (המשך בעמוד 21)